

Byn Norra Krokvattnet även kallad Klubben

Namnet Klubben torde hänsyfta på berget Klubbkullen (506 m. ö. h.) nordväst om byn. Sjön väster om byn gör skäl för sitt namn.

Söder om Stavarsjö by ligger den nedlagda byn med vägförbindelse till Remmarn, Häggsjöbäcken och Stavarsjövägen. Byn ligger vackert till med sjön i bakgrunden som vackert blickfång.

Nybygget anlades år 1799 av Johan Johansson, f. 1769, från Stennäs. Han var gift med Christina Johansdotter, f. 1768 i Junsele. De hade många barn, levde i stor fattigdom men arbetade oförtrutet på sitt nybygge. Nybyggaren fick 15 frihetsår, och nybygget skattelades år 1814 till tre seland. Han efterträddes av sin son Jonas Johansson, f. 1799, som var gift med Brita Sara Jonsdotter, f. 1807. De hade fyra söner, bl. a. Olof Johansson-Söderström, född 1847, och gift med Klara Fredrika Pålsdotter, f. 1849. Ättlingar till de sistnämnda finns bl. a. i södra delen av socknen. Denna familj bodde på 1890-talet i Klubben.

Som andra nybyggarfamilj inflyttade Hans Hansson, f. 1793, och hans hustru Anna Brita Eliedotter, f. 1802. De inflyttade från Asele. Efter dessa följde två generationer av samma familj, Hans Hansson d. y., f. 1825, och Hans Markus Hansson, f. 1855. En annan nybyggare var Olov Thomasson, f. 1782, med familj.

Fastighet i den nedlagda byn Klubben.

Under nybyggartiden upparbetades två hemman. Underhand kom dessa hemman i Mo och Domsjö AB:s ägo, och hemmansinnehavarna blev arrendatorer. En av dessa var Jonas Sjölund, f. 1850, med familj. En annan arrendator på det västra hemmanet närmast sjön var Kristoffer Nilsson, f. 1854. Han efterträddes av sonen Arvid Nilsson, f. 1891, vilken senare flyttade till Hemling i början på 1950-talet. Några år därefter såldes hemmanet till Mo och Domsjö AB, och sedan ligger det öde.

Johan Edin, f. 1874, d. 1955, innehade det östra hemmanet under många år från tiden före sekelskiftet som arrendator. Han var gift med Sara Maria Persdotter, f. 1869, d. 1953. Familjen utflyttade till Bjurholm år 1946. Ny ägare blev Helge Edin, Remmarn, vilken köpte hemmanet (ägostyckningen). Han bodde där med familjen åren 1933–1939, varefter han sålde hemmanet till Alfred Eriksson från Jansjö, Adalsliden, vilken innehade det några år och sedan flyttade till kyrkbyn. Då blev även detta hemman öde. Och där står nu mangårdsbyggnader och uthus av olika slag utsatta för väder och vind och går sin förintelse till mötes.

Om livet på gårdarna berättar 74-åriga fru Ottilia Jonsson, Remmarn, vilken är dotter till ovannämnde Johan Edin, att varje gård hade en häst, fyra till fem kor jämte småkreatur. Tjur hade de gemensamt. Höet hemmavid gick framför allt till hästarna, varför det mesta kohöet skördades på myrslätter och uteängar.

Skogsarbete var den allt överskuggande näringen, som gav konstanter. Däremot gav jakten lite och inget, då bönderna ej hade jaktmarker.

De stora molanden från Stavarsjö och runt Klubben ner mot Asplesele var goda vinterbetesland för renarna, och fru Jonsson berättar, att varie vinter i hennes ungdom var det vanligt, att lappar under

lång tid av vintern bodde hos dem i lillstugan, där de trängde ihop sig. Dragigt och kallt var det, men det tycktes ej bekomma dem så mycket.

När man besöker Klubben på somrarna får man en stark känsla av att det var ett hårdigt släkte, som slet för uppehållet, odlade och födde upp stora familjer här i ödemarken, där de bodde i väglös bygd med långt till grannar och ännu längre till affärer och andra serviceinrättningar.